

ROZDRAŻNIENIE (9) *sb n*

rozdrażnienie (4), **rozdrażnienie** (1), **rozdrażnienie** (1), rozdrażnienie *a.* rozdrażnienie *a.* rozdrażnienie (3); rozdrażnienie *BielKron*, *WerGość* (2), *Calep*; rozdrażnienie *Mącz*; rozdrażnienie *BudNT*.

o oraz pierwsze *e jasne*, a oraz końcowe *e pochylone*.

sg *N* rozdrażnienié (5); -é (1), -(e) (4). ◇ *G* rozdrażnieniå (2). ◇ [A rozdrażnieni(e).] ◇ *pl* *A* rozdrażnieniå (2).

Sł stp, *Cn notuje*, *Linde XVI w.* (jeden z niżej notowanych przykładów) *s.v.* rozdrażnić.

1. *Pobudzenie do gniewu; exacerbatio BartBydg, Cn; irritatio Calep, Cn; exulceratio Mącz* (5) : *BartBydg* 53; *Exulceratio*, *Rozyątrzenie*. *Metapho Rozdrażnienie. Mącz* 501b; *Irritabilis* – łatwi dorozdrażnieniå. *Calep* 564a, 564a; [Zrozumiałe też/ iako łnadnie każdy może y Boga y bliznego rozdrażnić/ a iz za tho rozdrażnienie ięft zapłata/ y wieczna y docześna łmierć *RejKat* 91].

rozdrażnienie czyje [= *kto pobudził do gniewu*] (1): áby go też wtym nikt nienåładował iz popędliwie ná *Stolec Papiełki* piłål/ bom to vczynił z rozdrażnienia przeciwnikow łwoich *BielKron* 194v.

2. *Emocje, gniew, irytacja; dissensio, indignatio PolAnt* (4) : *Lecz Pålłowi zdåło łię onego ktery odłtał od nich z Pamfiliey/ [...] nie bråć go z łobå. Ståło łię przeto rozdrażnienie/ åż łię rozefzli miedzy łobå ieden od drugiego BudNT Act 15/39; ActReg 149; [AktaSynod IV 46].*

[*rozdrażnienie czyje*: bo zwiłkiego przymułżenia mego/ y rozdrażnienia mego mowiłåm åż do tåđ. *BudBib* 1.Reg 1/16 (*Linde s.v.* rozdrażnić).]

W połączeniach szeregowych (2): *Wino zbytnie pite/ czyni rozdrażnienia/ gniew/ y vpadow wiele. WerGość* 228, 260.

Cf **ROZDRAŻNIĆ**

KW, (LWil)